RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2006/065 Br

i n d e k l a c h t nr. 2006.1169 (022.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster heeft bij verzekeraar een pakketverzekering gesloten. De pakketverzekering omvat een inboedelverzekering voor de inboedel van haar woning in Amsterdam, en verder een rechtsbijstandverzekering en een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren. Blijkens het op 26 september 2004 gedateerde 'Verzekeringsbewijs Pakket' is de contractsvervaldatum voor de drie verzekeringen 26 september 2005 'en vervolgens 12 maanden doorlopend'.

Bij brief van 10 november 2005 van haar tussenpersoon heeft klaagster haar inboedelverzekering in verband met haar verhuizing naar Amersfoort opgezegd met ingang van 25 oktober 2005, en haar rechtsbijstandverzekering en aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren opgezegd met ingang van 26 september 2006.

Verzekeraar heeft met de opzegging van de inboedelverzekering met ingang van 25 oktober 2005 niet ingestemd.

In artikel 2.M van de op de pakketverzekering van toepassing zijnde Gemeenschappelijke voorwaarden is bepaald:
'(…) bij verhuizing is de verzekeringnemer verplicht daarvan kennis te geven (…). Als de verzekeringnemer verhuist naar een woonplaats waar blijkens het premietarief een andere premie is verschuldigd en/of andere voorwaarden gelden, wordt de verzekering niet tussentijds beëindigd. (…)'

In artikel 2.F van de Gemeenschappelijke voorwaarden is bepaald:
'(…) de verzekeringnemer heeft het recht één of meer verzekeringen aan het einde van de onder 2.E bedoelde duur per aangetekende brief op te zeggen met inachtneming van een opzeggingstermijn van 30 dagen. De verzekering, waarop de opzegging betrekking heeft, eindigt dan op de 25e om 24.00 uur.
De verzekeraar heeft het recht de verzekering(en), zonder opgave van redenen, op te zeggen. Als de verzekeraar van dit recht gebruik maakt, eindigt de verzekering

met ingang van de veertiende dag, nadat (…) per aangetekende brief mededeling doet aan de verzekeringnemer of als deze overleden is, aan de wettige erven. (…)'

De klacht

Artikel 2.F van de Gemeenschappelijke voorwaarden biedt verzekeraar de mogelijkheid om zonder opgave van redenen de polis te beëindigen. Hij heeft verklaard dat hij deze bepaling in de voorwaarden laat staan, maar er in de praktijk prudent mee omgaat. Klanten die het overkomt, zijn echter leken en moeten maar geloven dat verzekeraar zo handelt. Daarom moet die bepaling gewijzigd worden. Het enkele opnemen van de bepaling is al zo ver verwijderd van wat een redelijk handelend verzekeraar mag doen dat het de goede naam van het verzekeringsbedrijf schaadt. Nu klaagster zelf van deze mogelijkheid tot beëindigen gebruik wil maken (gelijke monniken, gelijke kappen), stelt verzekeraar dat hij per eerstkomende vervaldatum andere voorwaarden hanteert. Dit is echter niet relevant.

Uit artikel 2.M van de Gemeenschappelijke voorwaarden blijkt alleen duidelijk dat van tussentijdse opzegging bij verhuizing geen sprake kan zijn. De overige gevolgen (wat betreft premie en voorwaarden) zijn niet in de voorwaarden geregeld en blijven onduidelijk. Blijkbaar wil verzekeraar deze overige gevolgen eenzijdig kunnen vaststellen en moet de verzekerde er van tevoren mee instemmen. Ook daarmee schaadt verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf, niet in de laatste plaats omdat dit tegen de contractsvrijheid is die ons recht kenmerkt. Een verzekerde mag nooit gebonden worden aan voor hem onbekende nieuwe voorwaarden en condities zonder dat hij de mogelijkheid krijgt hiermee niet akkoord te gaan. Daarbij doet niet terzake of een verhuizing leidt tot een hoger(e) of tot een lager(e) premie/eigen risico. Overigens heeft de adreswijziging er nog niet toe geleid dat verzekeraar de polis van klaagster heeft gewijzigd.

Klaagster heeft de verzekering opgezegd omdat een andere woning zoveel nieuwe risicofactoren geeft dat zij de mogelijkheid moet hebben een nieuw advies op maat te kunnen overwegen en aanvaarden al dan niet bij dezelfde verzekeraar of bemiddelaar. De te maken keuzes hangen ook samen met de premie en de condities die gelden voor de regio waar de nieuwe woning staat.

De verzekerde wordt door het aangaan van een inboedelverzekering niet geacht akkoord te zijn met de toen niet uitdrukkelijk bekend gemaakte premie en condities die de verzekeraar elders hanteert. Denkbaar is dat de verzekerde verhuist naar een minder goed risicoadres dat de verzekeraar aanleiding geeft om beperkende voorwaarden of een veel hogere premie te stellen. Mag de verzekeringnemer dan ook niet weigeren? De betreffende polisbepaling schaadt de goede naam van het verzekeringsbedrijf. Dit ongeacht hoe deze bepaling in het individuele geval uitpakt. Vooral omdat de nieuwe premie en voorwaarden geen onderdeel uitmaken van de voorwaarden en de klant dus maar moet afwachten wat verzekeraar vaststelt. Vermoedelijk zou ook een rechter deze eenzijdig ongunstige regeling buiten werking stellen. Het zou anders zijn als na verhuizing de verzekering tot de eerstkomende contractsvervaldatum ongewijzigd blijft, de verzekeraar pas daarna wijzigingen mag doorvoeren en de klant het recht heeft om met de wijzigingen al of niet akkoord te gaan.

Verzekeraar dient dan ook de verzekering van klaagster tussentijds te beëindigen en beide voormelde bepalingen uit de polisvoorwaarden te verwijderen.

2006/065 Br

Het standpunt van verzekeraar

Verzekeraar zegt nimmer tussentijds, zonder opgave van redenen, een pakketverzekering op. Ten aanzien van een opzegging conformeert hij zich steeds aan de handelwijze die op grond van wetgeving, jurisprudentie en Verbondsadviezen is ontstaan. Het enkele feit dat artikel 2.F in de huidige redactie nog deel uitmaakte van de ten tijde van de opzegging in 2005 van toepassing zijnde Gemeenschappelijke voorwaarden betekent niet dat hij de goede naam van het verzekeringsbedrijf schaadt. In de nieuwe voorwaarden die per eerstkomende contractsvervaldatum van kracht worden, keert de gewraakte zinsnede niet terug.

Op grond van artikel 2.M van de Gemeenschappelijke voorwaarden heeft verzekeraar geen gehoor gegeven aan het verzoek van klaagster om haar verzekering in verband met verhuizing te beëindigen. Haar opvatting dat het artikel een onredelijk bezwarend beding in de zin van artikel 6:233 BW is, deelt hij niet. Om te bezien of sprake is van een onredelijk bezwarend beding moet volgens de wet worden gelet op de aard en de overige inhoud van de overeenkomst, de wijze waarop de voorwaarden tot stand zijn gekomen, de wederzijds kenbare belangen van partijen en de overige omstandigheden van het geval. “Er moet immers, voor een beroep op artikel 6:233 BW, niet slechts sprake zijn van bezwaring, maar deze bezwaring dient in de omstandigheden van het geval bovendien onredelijk te zijn.” Verzekeraar heeft omstreeks 10 maart 2006 de adreswijziging van klaagster verwerkt. Zij heeft vervolgens een nieuw verzekeringsbewijs ontvangen. Door de verhuizing is de premie gedaald en heeft zij premierestitutie ontvangen. Van bezwaring is dus geen sprake.

Klaagster heeft jaarlijks het recht om haar verzekering per contractsvervaldatum op te zeggen. De omstandigheid dat zij in een andere regio gaat wonen en dat dit premieconsequenties heeft, is geen reden om haar, met voorbijgaan aan de polisvoorwaarden, het recht te geven de verzekeringsovereenkomst tussentijds eenzijdig te beëindigen. In dit verband is van belang dat deze omstandigheid uitdrukkelijk in de polisvoorwaarden is geregeld. Het jaarverslag over 2000 van het SKV wijdt op bladzijde 29 een passage aan deze problematiek:
"... Deze uitspraken (verzekeraar: o.a. RvT II - 96/26) hebben tot het misverstand geleid dat inboedelverzekeringen in het algemeen bij een verhuizing opzegbaar zouden zijn. Dit is niet het geval. In de meeste polisvoorwaarden is bepaald wat de gevolgen van een verhuizing voor de verzekering zijn. Van verzekeraars mag worden verlangd dat die bepaling geen ruimte voor misverstanden en onduidelijkheden laat." Dat laatste was wel het geval bij Uitspraak Nr. 2000/69 Br.

Verzekeraar vindt zijn polisvoorwaarden en handelwijze niet onredelijk. Van zodanige specifieke omstandigheden dat in de onderhavige situatie een beroep op de polisvoorwaarden in strijd zou zijn met de redelijkheid en billijkheid is evenmin sprake. Hij meent dan ook dat hij de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet heeft geschaad.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd.

2006/065 Br

Het oordeel van de Raad
1. De klacht betreft het feit dat verzekeraar niet heeft ingestemd met de opzegging met ingang van 25 oktober 2005 door klaagster van haar inboedelverzekering wegens haar verhuizing en betreft voorts de artikelen 2.F en 2.M van de Gemeenschappelijke voorwaarden van haar pakketverzekering waarvan de inboedelverzekering deel uitmaakt.
2. De opzegging van de inboedelverzekering vond plaats toen het nieuwe verzekeringsrecht van titel 17 van Boek 7 B.W. nog niet van kracht was. Daarvan uitgaande acht de Raad verdedigbaar dat verzekeraar onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 2.M van de Gemeenschappelijke voorwaarden niet heeft ingestemd met de opzegging met ingang van 25 oktober 2005 door klaagster van haar telkens voor een jaar gesloten inboedelverzekering, maar deze heeft voortgezet tegen de bij hem voor het nieuwe risicoadres geldende lagere premie als gevolg waarvan zij premierestitutie heeft ontvangen. Verdedigbaar in dit verband is voorts het standpunt dat klaagster aan artikel 2.F van de Gemeenschappelijke voorwaarden (onder het toen geldende verzekeringsrecht) niet het recht kon ontlenen tot de voormelde opzegging per 25 oktober 2005. Verzekeraar heeft voorts verklaard dat artikel 2.F in zijn huidige vorm in zijn nieuwe verzekeringsvoorwaarden niet zal terugkeren.
3. Door te handelen als voormeld heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing
De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 16 oktober 2006 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. F.R. Salomons, mr. E.J. Numann en mr. C.W.M. van Ballegooijen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)